

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз РЗ 2/2024
04.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СРЈ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 250/24 од 19.03.2024. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду – Одељење за ратне злочине Кж1 По2 4/23 од 10.11.2023.године, у седници већа одржаној дана 04.04.2024. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 250/24 од 19.03.2024. године, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду – Одељење за ратне злочине Кж1 По2 4/23 од 10.11.2023.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду – Одељење за ратне злочине К-По2 5/19 од 06.03.2023. године, окривљени АА је, на основу одредбе члана 423. став 1. ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СРЈ.

Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева, упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Београду – Одељење за ратне злочине Кж1 По2 4/23 од 10.11.2023. године одбијена је као неоснована жалба јавног тужиоца за ратне злочине и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду – Одељење за ратне злочине Кж1 По2 4/23 од 10.11.2023.године, Врховни јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 250/24 од 19.03.2024. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) у вези члана 451. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и утврди да је

правноснажном пресудом другостепеног суда, повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца, је неоснован.

Врховни јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је пресудом Апелационог суда у Београду – Одељење за ратне злочине Кж1 По2 4/23 од 10.11.2023.године, повређен закон у корист окривљеног АА, јер при доношењу наведене пресуде суд није испитао првостепену пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби јавног тужиоца за ратне злочине, на који је начин је повредио одредбу члана 451. став 1. ЗКП.

Изложени наводи захтева Врховног јавног тужиоца, по оцени Врховног суда, нису основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 451. став 1. ЗКП, прописан је обим испитивања првостепене пресуде од стране другостепеног суда у жалбеном поступку, те је одређено да другостепени суд испитује пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби.

Сходно наведеној одредби, другостепени суд побијану пресуду испитује само у границама датим у жалби, и то по законским основама које је жалилац означио, у делу пресуде на који је указано жалбом, а што се тиче правца побијања пресуде, другостепени суд исту испитује у складу са израженим интересом жалиоца који је у корист или на штету окривљеног.

Према стању у списима, пресудом Вишег суда у Београду – Одељење за ратне злочине К-По2 5/19 од 06.03.2023. године, окривљени АА, на основу одредбе члана 423. став 1. ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СРЈ. Против наведене пресуде, жалбу је изјавио јавни тужилац за ратне злочине због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду – Одељење за ратне злочине, закаже и одржи седницу, на коју ће позвати јавног тужиоца, те да након одржане седнице усвоји жалбу тужиоца и укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Апелациони суд у Београду – Одељење за ратне злочине је испитујући основаност жалбених навода јавног тужиоца за ратне злочине, првостепену пресуду испитао у оквиру основа побијања истакнутих у жалби и то због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Из наведеног произилази да је жалба јавног тужиоца за ратне злочине јасно определила основ, правац и обим побијања првостепене пресуде, тако да су то границе у којима је другостепени суд могао испитивати првостепену пресуду.

Имајући у виду садржај другостепене пресуде, наводе захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца, као и правац и основ изјављене жалбе јавног тужиоца за ратне злочине, која је изјављена због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, Врховни суд налази да другостепени суд, приликом доношења своје одлуке није повредио одредбу члана 451. став 1. ЗКП.

Ово стога, што су по оцени Врховног суда, границе жалбе јавног тужиоца, одређене првенствено истакнутим жалбеним основама за побијање пресуде и у оквиру њих су изнети недостаци у првостепеној судској одлуци и поступку у којем је та одлука донета, због којих је јавни тужилац поднео жалбу. Поред овога, истакнути жалбени основи, осим што су одредили границе испитивања првостепене пресуде, одредили су и правац њеног побијања, док су границе жалбе одредили и жалбени разлози, чију бројност је у конкретном случају одредила природа и сложеност предмета, а којим разлозима су конкретизовани истакнути жалбени основи и дато објашњење зашто и у чему их јавни тужилац види.

Другостепени суд је, по налажењу Врховног суда, не излазећи из жалбених оквира постављених жалбом јавног тужиоца, све истакнуте жалбене основе – повреде поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и чињеничну основу пресуде пажљиво размотрио и у побијаној пресуди, бавећи се сваком тачком оптужног акта појединачно, опширно дао детаљан и прецизан одговор на жалбене наводе о недостацима првостепене пресуде, закључујући да пресуда не садржи контрадикторне разлоге засноване на спорним доказима и доказима који нису изведени на главном претресу и погрешној оцени тих доказа, о чему је у својој пресуди дао јасне и правилне разлоге о свим одлучним чињеницама.

Према томе, закључак Врховног суда је, да доношењем правноснажне ослобађајуће пресуде у конкретном предмету није повређен закон у корист окривљеног нити је учињена повреда одредбе члана 451. став 1. ЗКП, јер другостепени суд ни на који начин није повредио границе испитивања првостепене пресуде односно опсег контроле пресуде, коју је у целости испитивао по истакнутим жалбеним основама и донео одлуку о поднетом правном леку.

Налазећи из изнетих разлога, да побијаном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) у вези члана 451. став 1. ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић